

Μια δυνατή φωνή από το Άγιον Ορος

/ [Υπόθεση Μονής Βατοπαιδίου](#)

Υπόθεση Αγιορείτη

Τον τελευταίο καιρό λέγονται από πολλούς πολλά και διάφορα. Ο λόγος δεν ελέγχεται πλέον. Οι πάντες μπορούν να έχουν γνώμη, να κρίνουν και να κατακρίνουν εύκολα. Κανένας φραγμός, καμία συστολή, κανένα εμπόδιο. Επί έναν μήνα διασύρεται το Άγιον Ορος σε όλα τα Μέσα Ενημερώσεως.

Ως η πηγή του κακού στην πατρίδα μας να είναι το Άγιον Ορος. Μάλιστα, βρέθηκαν ρασοφόροι, εντός και εκτός του Αγίου Ορους, να στρέψουν τα βέλη τους κατά συγκεκριμένης μονής, δίχως αδιάσειστα αποδεικτικά στοιχεία.

Ας αναζητηθεί ποιος και γιατί ξεκίνησε το θέμα αυτό. Να ερευνηθεί τούτο καλά. Αν ένα δόντι πονά γίνεται εξαγωγή όλης της οδοντοστοιχίας; Αυτό που σκανδαλίζει είναι τα μεγάλα ποσά που ακούγονται και μάλιστα σε περιόδους ανέχειας. Το Άγιον Ορος αξίζει μίας άλλης αντιμετώπισεως. Δεν θα μιλήσω για τη γνωστή ιστορία του και την πλούσια προσφορά του. Παρά τα όσα λέγονται και γίνονται, ο κόσμος διψά για την ορθόδοξη πνευματικότητα. Η αθωνική πολιτεία είναι η αρχαιότερη δημοκρατία του κόσμου. Επί χίλια και πλέον έτη συμβίωσαν χιλιάδες άνθρωποι διαφορετικών εθνικοτήτων, που τους ένωνε η κοινή ορθόδοξη πίστη. Το Άγιον Ορος έχει ζωηφόρα παράδοση, εκπέμπει μήνυμα ελευθερίας, ησυχίας και καταλλαγής στον σύγχρονο άστατο κόσμο, τον απογοητευμένο από διάφορες ιδεολογίες, που στερούνται ουσιαστικού νοήματος και αδυνατούν να απαντήσουν στα βαθιά υπαρξιακά ερωτήματα των ανθρώπων.

Στον χώρο αυτό δεν μπορούμε φυσικά να αναπτύξουμε τι είναι το Άγιον Ορος, ποια η αξία του και η σημασία του. Δυστυχώς σήμερα απουσιάζει ο βιωματικός, θεολογικός λόγος και από εκπροσώπους της Εκκλησίας. Από τη φλυαρία πήγαμε στην άκρα σιωπή. Κάποιοι λόγοι που διαφεύγουν έχουν αρκετή δόση λαϊκισμού και εκκοσμικεύσεως, αλλά είναι και άστοχοι νομικά, όταν λέγουν ότι επίσημα κρατικά έγγραφα δεν έχουν σήμερα καμιά ισχύ. Προ ετών μονές δικαιώθηκαν προσκομίζοντας παρόμοια στα ευρωπαϊκά δικαστήρια. Με πρόχειρες απόψεις θα δημιουργήσουμε ίσως πρόβλημα και στο σεπτό Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Είναι εύκολο να προτείνεται εν θερμώ ο πλήρης και άμεσος χωρισμός Εκκλησίας – Κράτους, αλλά δύσκολα πραγματοποιείται και ποια θα είναι τα αποτελέσματα. Την Εκκλησία τη θέλουμε μόνο για φιλανθρωπική δράση, αλλά ούτε γι' αυτή την αφήνουμε. Ο μοναχισμός αναπνέει μόνο εντός της Εκκλησίας. Η Ορθόδοξη

Εκκλησία, ο μοναχισμός της και η Θεολογία της, δεν αποβλέπει ποτέ σε άγρα οπαδών, δεν δημιουργεί και δεν θέλει οπαδούς. Αποτελεί σίγουρα σοβαρή παρέκκλιση κάτι τέτοιο. Δεν ενδιαφέρεται για φιλοθεάμον, αγοραστικό, χειροκροτούν, ανελεύθερο, άφωνο, παρασυρόμενο κοινό. Εργάζεται μυστικά και ταπεινά για την ανακαίνιση και μεταμόρφωση του ανθρώπου. Κάτι τέτοιο ασφαλώς δεν επιτυγχάνεται με κορώνες, ηχηρά συνθήματα, ευφυολογήματα και χαριτολογήματα, αλλά με καλή αγωνία επιμελούς αγώνος, ενδοσκαφή αυτοπαρατήρηση και αυστηρή αυτοκριτική. Γι' αυτό και η γνήσια πνευματική ζωή δεν γίνεται ανεκτή στα Μέσα Ενημερώσεως. Ετσι φιλοξενούνται συνήθως σαματατζήδες, χωρατατζήδες, φωνακλάδες, προχειρολόγοι και ασεβούντες υβριστές.

Όταν ο Χριστός σταυρώθηκε έπαιξαν οι σταυρωτές του στα ζάρια τον πολύτιμο χιτώνα του, για το ποιος θα τον κερδίσει, για να τον πουλήσει και να πάρει χρήματα. Ο Χριστός δεν μας θέλει επαίτες. Ο Χριστός επίσης είπε ότι δύσκολα οι πλούσιοι θα εισέλθουν στην ουράνια βασιλεία. Σίγουρα ο πλούτος πάντοτε είναι μεγάλος πειρασμός. Ο Χριστός είπε στον Ιούδα, που ήθελε να πουλήσει το μύρο, για να δώσει τα εκ της πωλήσεως χρήματα στους φτωχούς: Τους φτωχούς θα τους έχετε πάντοτε μαζί σας... Κατά κάποιο τρόπο ευλόγησε τη φτώχεια. Όλοι οι φτωχοί δεν θα πάνε στον παράδεισο, αν έχουν στην καρδιά τους σφοδρή την επιθυμία του πλούτου. Όλοι οι πλούσιοι δεν θα πάνε στην κόλαση, αν κέρδισαν τον πλούτο έντιμα κι έκαναν καλή χρήση των υλικών αγαθών. Ο πατέρας του Α. Παπαδιαμάντη, ο παπα-Αδαμάντιος, του έγραφε από τη Σκιάθο στην Αθήνα: «Πρόσεξε να διαφυλάξης καλώς την έντιμον πενίαν ημών»!

Ο μοναχός κατά την κουρά του υπόσχεται ισόβια ακτημοσύνη. Είναι γεγονός πως στην ιστορία του μοναχισμού πολλές μονές ήταν πλούσιες και οι μοναχοί τους φτωχοί. Αυτό είναι μία μεγάλη αλήθεια και όποιος θέλει το πιστεύει. Οι μονές έχουν τεράστια έξοδα ανακαινίσεως, συντηρήσεως, φιλοξενίας, φιλανθρωπίας και λοιπά. Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να γίνονται υπερβολές, εκτροπές, συναλλαγές άθεσμες. Όλα τα λάθη διορθώνονται. Πριν αποδειχθεί κάτι, κανείς δεν πρέπει να καταδικάζεται. Το Αγιον Ορος πορεύεται τον ωραίο και ανηφορικό δρόμο του, ωριμάζοντας στην κρίση. Η Εκκλησία πέρασε πολλές μπόρες. Κρίνονται και οι κρίνοντες. Ο Γέροντας Παΐσιος έλεγε: Οι μέλισσες πηγαίνουν πάντα στ' άνθη και οι μύγες στις ακαθαρσίες...

Πηγή: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ